

Sygn. akt IV CSK 377/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku I. S.
przy uczestnictwie M. R., J. B., B. C. i A. R.
o stwierdzenie nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania M. R.
od postanowienia Sądu Okręgowego we Włocławku
z dnia 22 stycznia 2015 r., sygn. akt I Ca 107/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania M.R. uzasadniła wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 22 stycznia 2015 r. jej oczywistą zasadnością. Skarżąca podniosła, że „zaskarżone orzeczenie (...) w sposób oczywisty narusza przepisy postępowania, a mianowicie art. 278 § 1, art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c. poprzez oddalenie istotnego wniosku przez Sąd Okręgowy, dotyczącego powołania innego biegłego w dziedzinie psychiatrii w randze profesora, który ze względu na swoje bogate doświadczenie praktyczne i naukowe podważyłby wątpliwej wartości opinię biegłej, która to opinia po jej wydaniu była kwestionowana nie tylko przez uczestniczkę (...), ale również pozostałych uczestników. Z tego też względu Sąd zarówno I, jak i II instancji, bez błędnego powołania się na treść art. 162 i 240 k.p.c., winien dopuścić do opinii biegłego drugiego psychiatry.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw skargi kasacyjnej. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów podniesionych w skardze. Z tego względu powołanie się na przesłankę oczywistej zasadności skargi nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno koncentrować się na argumentacji prawnej odrębnej od merytorycznej motywacji skargi. Uszło to uwagi skarżącej, gdyż w jej ujęciu uzasadnienie wniosku sprowadza się do powtórzenia w nieco zmodyfikowanej formie zarzutów skargi dotyczących naruszenia przepisów postępowania, a także podniesienia nowych zarzutów wykraczających poza jej podstawy. Samo określenie w uzasadnieniu wniosku zarzucanych naruszeń prawa jako „oczywistych”, bez wymaganej argumentacji prawnej mającej świadczyć o takim ich charakterze nie mogło przekonać o wstąpieniu przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi od rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.